

מבוא

מעשה בשני קשיישים, רוצה לומר, ישיים, שנחלטו בעור שיניהם מטיפול ב-16 נגידיהם במרוצת החופש הגדל, ונקלעו, לפיו חומם, לטיפול של חברת פגסוס.
 בהקדמה לעניין, היקשנו באינטראנס באתרים שונים, כגון שלמה רוזז, "פו הדב" וכאליה אחרים העיד על עצמו, כי הנה איש אשכולות, רב פעלים, "ועדות בעל דין כמה עדים דמי".
 ואגדיש, כבר בתחילת, כי מדהימה ידיעתו בהיסטוריה ובגיאוגרפיה, וכותבת שורות אלו, שהיא בעבר מורה לפסטוריה. מעיד על דבר. שלא ידע. לא הכיר. אפיקלו מחדית מתכוון לדבריו.

מדריכנו, שלמה, ממש ניחן ב"חכמת שלמה", בעל ידע פנומני אפל ובעמיה בזותות. שלמה הוא מכיר שפת החיים והעופות. כמו כן, הוא מכיר למחרין את החתול על גג הכנסייה בריגה ואפליו את אחוריו. נוסף לכך, לטענת מי, הוא זיבר עם המרגנול באירתו. ובזמן מוגן שמעתי קוקוריקו.

קצת מתולדות חיו: נמצאו למדים, כי הוא נולד בבולגריה, התהנתן בבית הכנסת שמול כנסייה פרובוסלבית, שהוקמה על ידי שליחו של פטר הגדול, איש דגול מרובה, בשם אלכסנדר פט羅ビץ קולומבוס חביבל, שהיה צאצא למנהיג האפריקאי הידוע, שהיה סבו של קתרינה הקדושה, שבילהה במיטחו לא אחת, עד שיצאו משם זיקרים וניצוחות-ומניצחות אלו נולד פושקין, הסופר הרומי היודע. משום כך, ביום השנה לפטירתו, שחול בל"ג בעומר בשנת תרכפ"ו, ערכם הילדיים מדורות סביב הכנסת ושרים משירי הארץ. ועירית טאלין מוניקה זיקרים לשםם.

מדריכנו, שלמה, ניחן בכחزوין רב "בsolem ricter", סליהה- בסולם "בדיקות הקרש" ומגיע לניקוד גבוה. מזה שנים לא נתקלתי, לא חזיתי, במתוך כבד כזה של דברי שניינה וליצנות.

כאות מחולצי דורנו האחרונים, הוא מילץ להכל להתיישב בגליל- וביוחד בגליל התהтонן.
ידוע הדבר כי שלמה הנז חקלאי דגול ובמכיר מגדי הליימונם בכפר ורדים, ומופיע מפעם לפעם, חדשות
לבקרים, להציג, כי יש לשקות את הלימון עד תום. כתוצאה לכך נוצרה בי בעיה נפרולוגית, כי בלוותי
בשתונות גם את הגלעינים וחלאני נאכלו...
...

שלמה הינו עלם חביב, ידידותי, שמנמן ואדריב. מעולם לא ישלוול תשובתו של אחד, שלא יודע ימינו או שמאלו, אלא יאמר: "תשובתך פיה וחכמה, מלאת עניין, אבל לא נכוונה" וכיווץ זהה: "יופי של תשובה, ממש מבריקה, אבל לא נכוונה".

שלמה הוא לא "פריר": הוא דיקון, אחראי, בעל כושר ארגוני למועדן, וניחן גם בהערכה עצמית גבוהה, וכדי שלא יחשוד בו מאן דהו, כי הנה מן הרהבותנים והגיאוניים, הוא מכנה את עצמו "בעלה של אשתי"...

סוף דבר

וכדי להشمיע רצוני ביום פרידה, ולא להתפס כליין, על כן יש לומר נוכחה דברי אמת, יורדים לשורש: שלמה, מדריכנו, הוא איש לבבנו, מביריך ביהוּר, עשה לנו שבועיים מרתקים ומלחיבים, כמו שאומרים "עשה לנו את החג", ואנו מאחלים "לבעה של אשתו" רוב ברכה ואושר, בריאות והצלחה ובכל אשר יעשה צלחה.

אלבויים אברהם